

Nr 494.

Av herr **Johanson** i Hallagården m. fl., om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 188, med förslag om lag till tjurbesiktningstvång.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 188, framlägges förslag till lag om tjurbesiktningstvång.

Av propositionen framgår, att ej mindre än 7 hushållningssällskap direkt avstyrkt förslaget. Bland de skäl, som därvid anförts, synes framförallt böra beaktas den skilda ställning olika djurägare komme att försättas uti. Såsom i ett av yttrandena framhållits komme den mindre djurägaren att i högre grad än den större göras beroende av denna lagstiftning, i det att den förstnämnde nästan undantagslöst komme att i sin verksamhet med avseende å nötboskapsaveln stå under tvång av lagen, då däremot den större djurägaren, som i regel med fördel kan hålla egna tjurur för sin kreatursbesättnings rekrytering, även efter tjurbesiktningstvångets genomförande bleve oförhindrad att för betäckning av honom själv tillhöriga hondjur använda tjur av den kvalitet, han för gott funne. Ett tjurbesiktningstvång skulle på grund av därmed förbundna fordringar på hållandet av ett ur såväl anskaffnings- som underhållssynpunkt dyrbart tjurmaterial därjämte åstadkomma en ej obetydlig fördyring av nötboskapsaveln.

Aven i yttranden, som icke varit direkt avstyrkande, ha uttalats starka betänkligheter. Hushållningssällskapet i Malmöhus län anför sålunda bl. a., att förhållandet är i flera avseenden helt annorlunda i detta fall, än då det gäller exempelvis hingstbesiktning- och galtbesiktningstvång. Inom häst- och svinaveln tillvaratages all avkomma som livdjur, vilket ju icke är fallet inom nötkreatursaveln.

Denna omständighet synes oss böra tillmätas stor betydelse. Man torde kunna beräkna, att högst 25 % av avkomman vid nötkreatursavel uppfödes som livdjur, varvid givetvis endast de bästa djurens avkomma utväljes. Den fördyring av nötboskapsaveln tjurbesiktningstvånget komme att medföra skulle alltså till mycket stor del vara till ingen nytta.

Konkurrensen med tjurföreningarna synes i propositionen ha tillagts en alltför stor betydelse. Vid bildandet av tjurföreningar torde det vanligen tillgå så, att medlemmarna endast teekna andelar för ett mindre antal djur, nämligen sådana, som de anse särskilt lämpliga som avelsdjur, just för att slippa kostnader till ingen nytta. Är föreningens verksamhetsområde någorlunda stort, medför detta ingen olägenhet. Att däremot bygga en dylik förening på ett

så litet antal medlemmar, att varje medlems hela djurbesättning med nödvändighet måste medtagas, är helt naturligt icke tillrådligt.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition, nr 188,
med förslag till lag om tjurbesiktningstväng.

Stockholm den 21 mars 1930.

Gustav Johanson,
Hallagården.

Th. Gardell,
Gans.

K. A. Ryberg.